ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 14.12.2021 г.
COM(2021) 793 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА И ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно изпълнението на Директива 2010/75/ЕС относно емисиите от промишлеността

1 Въведение

Директивата относно емисиите от промишлеността[1] (ДЕП) е основният правен инструмент на ЕС за регулиране на емисиите от около 52 000 аграрно-промишлени инсталации в целия ЕС. Те включват, наред с останалото: електроцентрали, рафинерии, производството на стомана, цветни метали, цимент, вар, стъкло, химикали, целулоза и хартия, храни и напитки, преработване и изгаряне на отпадъци и интензивно отглеждане на домашни птици или свине. Директивата има за цел постигането на значителни ползи за околната среда и човешкото здраве, по-специално чрез задължителното прилагане на най-добрите налични техники (НДНТ). На отраслите, попадащи в обхвата на ДЕП, се пада значителна част от емисиите във въздуха и водата, както и генерирането на небитови отпадъци в Европа. Смята се,[2] че те допринасят за около 23 % от масата от общите емисии на ЕС във въздуха и за около 40 % от общите емисии на парникови газове в ЕС[3].

По отношение на емисиите във водата положението не е така ясно — смята се, че тези отрасли са причина за 20 % до 40 % от емисиите на тежки метали и за 30 % до 60 % от замърсителите, различни от хранителни вещества и органичен въглерод.

Справочните документи за НДНТ (РДНДНТ) се изготвят от Европейското бюро за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването към Съвместния изследователски център на Европейската комисия. Разработването на РДНДНТ включва значително участие на заинтересованите страни в процес, основан на доказателства и данни. РДНДНТ съдържат заключения за НДНТ, които получават правна сила чрез приемането им в решения за изпълнение на Комисията. Чрез заключенията за НДНТ се предоставя рамката за НДНТ за даден аграрно-промишлен сектор, а компетентните органи трябва да ги използват като справочни документи за определяне на условията за разрешително.

С член 73 от ДЕП се изисква Комисията да докладва на Съвета и Европейския парламент за първоначалната фаза на изпълнение до 7 януари 2016 г. и след това на всеки три години. Докладът за началната фаза на изпълнение е публикуван през 2017 г.[4] В настоящия доклад се обобщават данните, събрани от държавите членки през периода на изпълнение 2013—2018 г., както и факторите за напредъка, постигнат след подобряването на системата за докладване през 2018 г. (вж. раздел 2) и оценката на

[1] Директива 2010/75/ЕС относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 17—119).

[2] Дял на промишлеността в емисиите на замърсители във въздуха и водата (https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/c4bb7fee-46df-4f96-b015-977f1cca2093/details)

[3] Работен документ на службите на Комисията SWD (2020)181 final

[4] Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно прилагането на Директива 2010/75/ЕС; COM (2017) 727

ДЕП за 2020 г. (вж. раздел 5). В този доклад се описват и други действия на равнището на ЕС, извършени в подкрепа на прилагането на ДЕП.

В своето съобщение относно Европейския зелен пакт[5] Комисията обяви преразглеждането на мерките на ЕС за справяне със замърсяването от големи промишлени инсталации като един от основните стълбове на плана за действие на Комисията за нулево замърсяване[6], чиято цел също така е да се гарантира съответствие с политиките в областта на климата, енергетиката и кръговата икономика.

През септември 2020 г. Комисията публикува Работен документ на службите на Комисията относно оценката на ДЕП, в който беше предоставена цялостна оценка на изпълнението и функционирането на директивата. В продължение на заключенията на оценката Комисията започна работа за преразглеждане на ДЕП. Пакетът за преразглеждане на законодателството е планиран за първото тримесечие на 2022 г. Комисията публикува първоначална оценка на въздействието и проведе консултации с обществеността и заинтересованите страни[7]. В този контекст в настоящия доклад се разглежда също така бъдещето и в него има полезни заключения за преразглеждането на ДЕП.

2 Докладване от държавите членки

С член 72 от ДЕП от държавите членки се изисква да докладват на Комисията информация за това как изпълняват ДЕП, както и подробна годишна информация за големите горивни инсталации.

В Решение за изпълнение 2012/795/ЕС[8] на Комисията се описва видът информация, която държавите членки трябваше да докладват на Комисията за периода на изпълнение 2013—2016 г.

Въз основа на извлечените поуки с последното Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1135[9] на Комисията бяха осъществени стъпки за значително развитие на процеса на докладване, което вече се прави ежегодно (вместо на три години) и за което се

[5] COM(2019) 640 final

[6] Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — Път към здравословна планета за всички – План за действие на ЕС: „Към нулево замърсяване на въздуха, водата и почвата“ (COM/2021/400 final)

[7] https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/evaluation.htm

[8] Решение за изпълнение на Комисията от 12 декември 2012 г. за определяне на вида, формата и честотата на подаване на информацията, която да бъде предоставена от държавите членки за целите на докладването относно прилагането на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността; Официален вестник на Европейския съюз L 349, от 19 декември 2012 г.

[9] Решение за изпълнение (ЕС) 2018/1135 на Комисията от 10 август 2018 г. за определяне на вида, формата и честотата на подаване на информацията, която да бъде предоставяна от държавите членки за целите на докладването относно изпълнението на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно емисиите от промишлеността; Официален вестник на Европейския съюз L 205 от 14 август 2018 г.

използва електронен инструмент (Регистърът на ЕС за промишлените площадки[10]), предоставен от Комисията на всички държави членки. Въпреки някои първоначални проблеми, докладването на държавите членки вече е много по-систематично и хармонизирано.

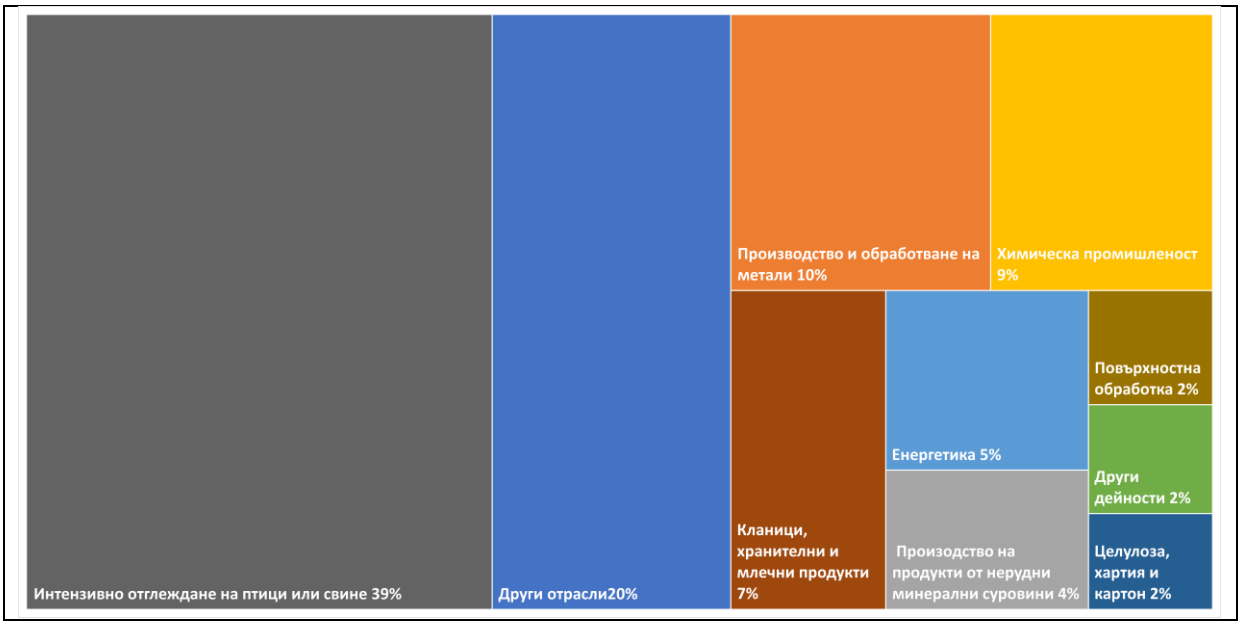
Докладите на държавите членки по двете схеми за отчитане (периодите 2013—2016 г. и 2017—2018 г.[11][12]) са оценени и обобщенията на тези оценки са достъпни онлайн[13].

3 Изпълнение на ДЕП[14]

Брой на инсталациите

За 2018 г. беше подадена информация за 51 917 инсталации, което показва 9 % увеличение на броя на инсталациите от 2015 г. досега.

Най-голям е броят на докладваните инсталации за интензивно отглеждане на птици или свине — 39 % от всички инсталации. Относителният дял на различните сектори, обхванати от ДЕП, е показан на фигура 1.

Фигура 1 — Секторни дялове на инсталации, обхванати от ДЕП, през 2018 г.[15]

[10] Регистърът на ЕС вече е достъпен чрез портала за емисиите от промишлеността (https://industry.eea.europa.eu/)

[11] Словакия не е докладвала за годините 2017—2018.

[12] Въпреки че Обединеното кралство беше държава членка през периода 2017—2018 г., тя не е включена в анализа за този период.

[13] CIRCABC>environment>IED>Library>Studies> 2019 - IED Implementation Report 2013 – 2016 и CIRCABC>environment>IED>Library>Studies> 2021 - IED Implementation Reports for 2017 and 2018

[14] Информацията, дадена в този раздел, не включва докладите, изготвени от Обединеното кралство

[15] Източник: Оценка и обобщение на докладите на държавите членки съгласно Решение за изпълнение 2018/1135/ЕС на Комисията, RICARDO, 2021 г.

Издаване на разрешителни

Съгласно член 4 от ДЕП инсталации, попадащи в обхвата на директивата, не могат да бъдат експлоатирани без разрешително.

През 2018 г. за 87 % от работещите инсталации се докладва, че разполагат с разрешително, но остават редица инсталации, за които се съобщава, че нямат разрешително — по-специално работещите в сектора на отпадъците (17 % от работещите инсталации в сектора) и химическата промишленост (16 % от работещите инсталации в сектора). Най-голям брой инсталации без разрешително са докладвани за инсталации, работещи в сектора на интензивното отглеждане на птици или свине (2685 инсталации, което представлява 14 % от работещите инсталации). Седем държави членки съобщиха за случаи на инсталации без разрешителни, намиращи се главно в Дания, Германия, Гърция и Испания. Не е ясно обаче дали тази ситуация съответства на липсата на разрешително или на неправилно докладване. Например от 2018 г., ако не е дадено разрешително, от държавите членки се изисква да опишат какви правоприлагащи действия са предприети срещу съответния оператор на инсталация (и да докладват за това в регистъра на ЕС). Независимо от това, броят на инсталациите без разрешително е по-голям от броя на случаите на правоприлагащи действия, докладвани в регистъра на ЕС, което показва, че са необходими допълнителни разяснения (вж. раздел 6).

Норми за допустими емисии

Съгласно член 15, параграф 3 от ДЕП нормите за допустими емисии (НДЕ), които са определени в условията на дадено разрешително, гарантират, че при нормални експлоатационни условия емисиите не надвишават нивата на емисии, свързани с най-добрите налични техники (НДНТ—СЕН), както е установено в съответните решения за изпълнение на Комисията.

Франция, Германия, Италия и Швеция съобщиха за общо 22 случая, при които НДЕ в условията на разрешителното са по-строги от диапазона на НДНТ—СЕН. От тях си струва да се отбележи, че по-често бяха докладвани по-строги условия на разрешителното съгласно член 14, параграф 4 от ДЕП (за постигане на по-големи намаления на емисиите от тези, постижими чрез използването на НДНТ в приетите заключения за НДНТ) — в 16 случая, а съгласно член 18 (за съответствие със стандартите за качество на околната среда за въздуха или водата) — в 5 случая. За един случай, докладван от Германия, бяха определени по-строги условия за разрешителното в съответствие с член 14, параграф 4 и член 18 от ДЕП. Най-често се задават по-строги условия за разрешително за инсталации, работещи в стъкларската промишленост. Това обаче може да отразява само факта, че заключенията за НДНТ за този сектор бяха сред първите, които бяха приети в рамките на ДЕП, а оттогава е настъпил технологичен напредък в техниките за намаляване на емисиите.

Дерогации от член 15, параграф 4

Съгласно член 15, параграф 4 от ДЕП компетентният орган може в специфични случаи чрез дерогация да определя по-малко строги НДЕ от тези, определени в решенията за изпълнение на Комисията. Такава дерогация може да се прилага, когато постигането на нива на емисии в рамките на НДНТ—СЕН би довело до непропорционално по-високи разходи в сравнение с ползите за околната среда.

Въз основа на докладваните данни са предоставени общо 133 дерогации по отношение на заключенията за НДНТ, прилагани в 98 инсталации, работещи в 15 държави членки (Белгия, България, Чехия, Дания, Естония, Финландия, Франция, Германия, Унгария, Ирландия, Италия, Португалия, Румъния, Испания и Швеция), като най-голям брой са предоставени в Швеция, Чешката република и Италия. Най-голям брой дерогации са предоставени на инсталациите, попадащи в заключенията за НДНТ за производството на стъкло, следвани от инсталациите, за които се прилагат заключенията за НДНТ за производството на целулоза, хартия и картон. За емисии във въздуха са предоставени повече дерогации (за 59 НДНТ—СЕН от общо 811 НДНТ—СЕН в заключенията за НДНТ) в сравнение с броя на дерогациите за емисии във водата (за 24 НДНТ—СЕН от общо 252 НДНТ—СЕН в заключенията за НДНТ).

Най-дългосрочната дерогация, свързана със заключенията за НДНТ, е в сектора за производство на стъкло (до 202 месеца в един случай, докладван от Чешката република). Предоставени са 22 дерогации за неопределен период от време. Дългосрочните дерогации или тези за неопределен период от време не са в противоречие със съответната разпоредба на ДЕП, която не определя изричен срок, но се разследват в рамките на текущо преразглеждане на ДЕП.

Доклади за базовото състояние

Съгласно член 22, параграф 2 от ДЕП, когато дейността включва използването, производството и изпускането на съответни опасни вещества и като се вземат предвид определени обстоятелства, се представя доклад за базовото състояние с цел определяне на състоянието на замърсяване на почвата и подземните води на площадката на инсталацията[16].

Само шест държави членки (Кипър, Естония, Финландия, Унгария, Румъния и Словения) съобщиха, че са представени всички необходими доклади за базовото състояние. За останалите държави членки са идентифицирани случаи, при които докладите за базовото състояние са били изисквани съгласно член 22, параграф 2 от ДЕП, но не са били представени. Това е проблем по-специално за инсталации,

[16] Докладът за базовото състояние се изпраща преди пускането на инсталацията или преди разрешителното за инсталацията да бъде актуализирано за първи път след 7 януари 2013 г.

работещи в Австрия, Дания, Франция, Германия, Италия, Холандия, Полша, Португалия и Швеция.

Средно 57 % от необходимите доклади за базовото състояние са представени навреме. В случай на инсталации, за които се прилагат заключения за НДНТ за дъбене на кожи, само 14 % (четири доклада от 28 изисквани) са докладвани като подадени. Това предполага, че може да възникне проблем с изпълнението или съответствието за тази конкретна промишлена дейност. Като цяло прилагането и спазването на този аспект изглежда като предизвикателство за държавите членки във всички отрасли.

Предприети правоприлагащи действия

Съгласно член 8, параграф 1 от ДЕП държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че условията на разрешителното са спазени.

Шест държави членки съобщиха за правоприлагащи действия (Хърватия, Кипър, Германия, Италия, Полша и Испания). Повечето държави членки са докладвали между 1 и 11 случая на правоприлагащи действия. Видовете докладвани правоприлагащи действия са предимно съдебни производства.

Огледи — посещения на място

Съгласно член 23 от ДЕП държавите членки трябва да създадат система за екологични инспекции на инсталации, обхванати от ДЕП.

Честотата на посещенията на място се определя въз основа на системна оценка на съответните рискове и се извършва поне веднъж годишно за инсталациите, които пораждат най-голям риск, и веднъж на три години за инсталациите, които пораждат най-малък риск.

Средно за целия ЕС държавите членки съобщават, че посещения на място са били извършени в 49 % от инсталациите през всяка отчетна година. Съгласно изпратените доклади обаче във Франция, Гърция, Холандия, Португалия и Испания посещения на място са извършени в по-малко от 25 % от инсталациите. От тази информация не е възможно да се заключи дали всички инсталации са били инспектирани своевременно или не, поради две причини:

- задължението за докладване в регистъра на ЕС за честотата на посещенията на място беше въведено едва през периода 2017—2018 г. и все още не е налична информация за достатъчна времева последователност;
- в регистъра на ЕС няма налична информация дали посещенията на място в инсталация трябва да се извършват по-често от веднъж на всеки 3 години в зависимост от нивото на риск за околната среда.

Големи горивни инсталации

През 2018 г. в регистъра на ЕС са докладвани 3162 големи горивни инсталации (ГГИ). Повечето от тях имат обща номинална входяща топлинна мощност между 50 и 300 MW_{th}. Най-голям брой ГГИ работят в Германия (534 през 2018 г.). Седем други държави членки съобщават за повече от 100 ГГИ (Финландия, Франция, Италия, Холандия, Полша, Испания и Швеция). 19 държави членки са докладвали по-малко от 100 ГГИ.

На ГГИ могат да бъдат предоставени временни дерогации за изпълнение на НДЕ, предвидени в приложение V към ДЕП чрез членове 31—35. Такива дерогации са предоставени на относително малък дял от ГГИ (вж. Таблица 1).

Таблица 1 — Брой дерогации, предоставени на ГГИ към 2018 г.[17]

Вид на дерогациите за ГГИ	**Брой ГГИ, ползващи се от дерогации към 2018 г.**
Член 31 — прилагат се минимални степени на десулфуризация вместо норми за допустими емисии на SO_2	16
Член 32 — инсталации, включени в преходните национални планове, които подлежат на таван за общите емисии, намаляващ линейно между 2016 г. и средата на 2020 г.	234
Член 33 — дерогация за отчитане на ограничения експлоатационен срок на инсталациите и свързана с максимум 17 500 работни часа, която се прилага най-късно до 31 декември 2023 г.	117
Член 34 — малки изолирани мрежи	22
Член 35 — инсталации за топлофикация	217

Инсталации за изгаряне на отпадъци

През 2018 г. в регистъра на ЕС са докладвани 750 инсталации за (съвместно) изгаряне на отпадъци в обхвата на ДЕП, с общ номинален капацитет над 2 тона/час. Най-голям брой такива инсталации са докладвани от Франция (179), Германия (149) и Швеция (117). Като цяло в ЕС инсталациите за изгаряне на отпадъци са много повече от инсталациите за съвместно изгаряне на отпадъци. Това се дължи на много големия брой инсталации за изгаряне на отпадъци във Франция и Германия, докато повечето от останалите държави членки имат предимно инсталации за съвместно изгаряне на отпадъци, но броят им е относително по-малък. Най-големият дял от инсталациите имат капацитет между 2 и 25 тона/час.

[17] Източник: Оценка и обобщение на докладите на държавите членки съгласно Решение за изпълнение 2018/1135/ЕС на Комисията, RICARDO, 2021 г.

Инсталации, използващи органични разтворители

През 2018 г. са докладвани 26 022 инсталации, използващи органични разтворители и попадащи в обхвата на глава V от ДЕП. От тях малък дял (3570, което представлява 14 % от общия брой) използват схемата за намаление съгласно член 59, параграф 1, буква б) от ДЕП, а на още по-малък дял (77 инсталации, представляващи 0,3 % от общия брой) са предоставени дерогации по член 59, позволяващи на инсталациите да надхвърлят НДЕ.

Публичен достъп до информация

Съгласно член 24 от ДЕП разрешителните и резултатите от мониторинга на емисиите се предоставят на обществеността. По същия начин докладите за посещенията на място се правят обществено достояние (член 23, параграф 6 от ДЕП).

За публичен достъп до такава документация (член 24 от ДЕП) са налични централни хранилища на разрешителни, на национално ниво — в 20 държави членки, и на регионално ниво — в 5 държави членки (Белгия, Германия, Холандия, Полша и Испания). Във втория случай обаче няма хранилища за всички региони. Освен това улесненият достъп и четимостта на такава документация понякога се влияят отрицателно от нейния формат, както и от множеството разрешителни и свързаните с тях документи, налични за всяка инсталация.

При посещения на място наличната информация често е ограничена. Използването на централни хранилища на разрешителни за публикуване на доклади за посещения на място (Австрия, България, Чехия и Дания) улеснява достъпа до тях, както и използването на общ образец за доклад (Австрия, Чехия, Румъния и някои региони на Испания).

По отношение на данните от мониторинга на емисиите степента, до която се предоставят данни за всички инсталации, е ограничена. В някои случаи са създадени бази данни, осигуряващи достъп до данните, в повечето случаи обаче информацията е достъпна чрез годишните доклади.

4 Действия на равнището на ЕС

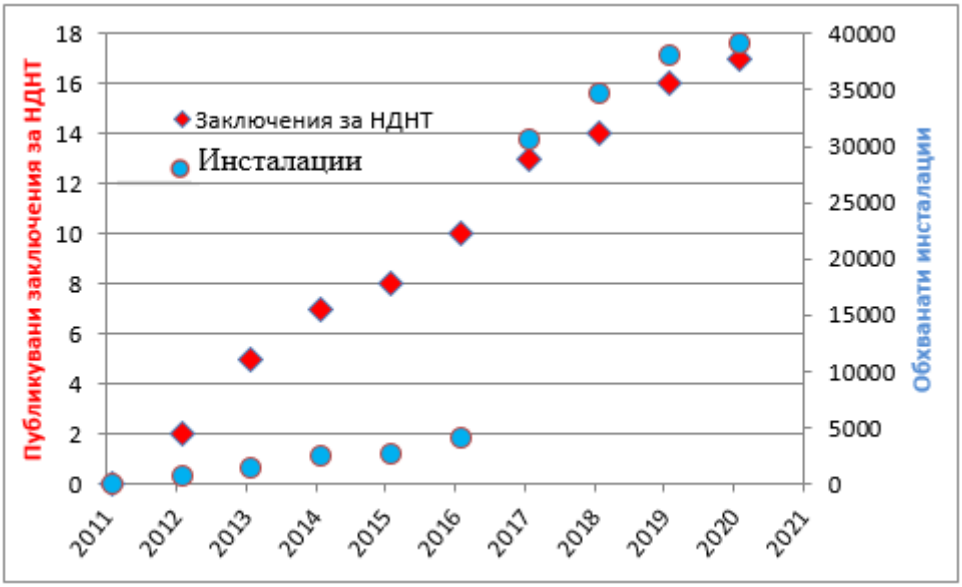
На равнището на ЕС Комисията е предприела различни действия в подкрепа на изпълнението на ДЕП.

Заключения за НДНТ

За всички инсталации в обхвата на глава II от ДЕП е задължително да се прилагат НДНТ съгласно член 11, буква б) от ДЕП. Към момента на изготвяне на този доклад

17 заключения за НДНТ за различни промишлени сектори са публикувани като решения за изпълнение в Официалния вестник на ЕС[18].

Фигура 2 по-долу предоставя преглед на кумулативния брой заключения за НДНТ, публикувани след влизането в сила на ДЕП и приблизителния брой инсталации, обхванати от тях. Публикуваните до момента заключения за НДНТ обхващат повече от 70 % от инсталациите, обхванати от ДЕП.

Фигура 2 — Изменения на заключенията за НДНТ и на обхванатите инсталации

Съдействие за привеждане в съответствие с изискванията и подпомагане при изпълнението на директивата

Инсталации

Главната отговорност за ефективното изпълнение на ДЕП носят националните компетентни органи. Техните задачи включват издаване на разрешителни, оценка на подходящите норми за допустими емисии, разглеждане на искания за дерогация, и като цяло, осигуряване на правилна експлоатация на инсталациите. Комисията оказва съдействие на националните компетентни органи при гарантирането на равностойни и хармонизирани подходи на национално равнище в съответствие със законодателството на ЕС.

[18] Заключенията за НДНТ за големи горивни инсталации (Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1442 на Комисията) са отменени с решение на Общия съд на Съда на Европейския съюз от 27 януари 2021 г. Те обаче остават приложими до влизането в сила на ново решение за изпълнение на Комисията, което трябва да се осъществи в рамките на 12 месеца от датата на съдебното решение, т.е. най-късно до 27 януари 2022 г.

През 2019 г. Комисията създаде платформа[19] онлайн за държавите членки и представители на компетентните органи за обсъждане, обмен на знания и опит и достъп до ресурси, свързани с изпълнението на ДЕП. Освен това Комисията организира поредица от семинари и уебинари, за да улесни обмена между компетентните органи на държавите членки по конкретни въпроси. Към момента на изготвяне на този доклад бяха организирани осем такива събития.

Накрая, Комисията публикува в интернет обобщение на отговорите, дадени на въпроси по отношение на изпълнението[20].

Международни дейности

Част от работата на Комисията във връзка с ДЕП е насочена както към подпомагане на организации в други региони от света, използващи или проявяващи интерес към използването на НДНТ, така и към обмен на информация и опит с тези организации. Комисията подкрепя усилията на Израел, Казахстан, Русия и Южна Корея да разработят разрешителни режими за промишлеността, които принципно се основават на подходите на ЕС по отношение на НДНТ и РДНДНТ. Същевременно тя подкрепя действията на Енергийната общност[21] за постигане на заложените в ДЕП екологични цели по отношение на големите горивни инсталации.

С оглед постигане на по-широк обхват, Комисията подкрепя проект на ОИСР[22] в тази област и започна да превежда заключенията за НДНТ на езици извън ЕС[23].

5 Основни констатации от оценката на ДЕП

Оценката беше подкрепена от външно проучване, което събра доказателства чрез проучване на литература и документи, целеви консултации, 12-седмична обществена консултация и два семинара за заинтересовани страни. През септември 2020 г. беше публикуван[24] работен документ на службите на Комисията, представящ резултатите от оценката. Основните констатации от оценката са, както следва:

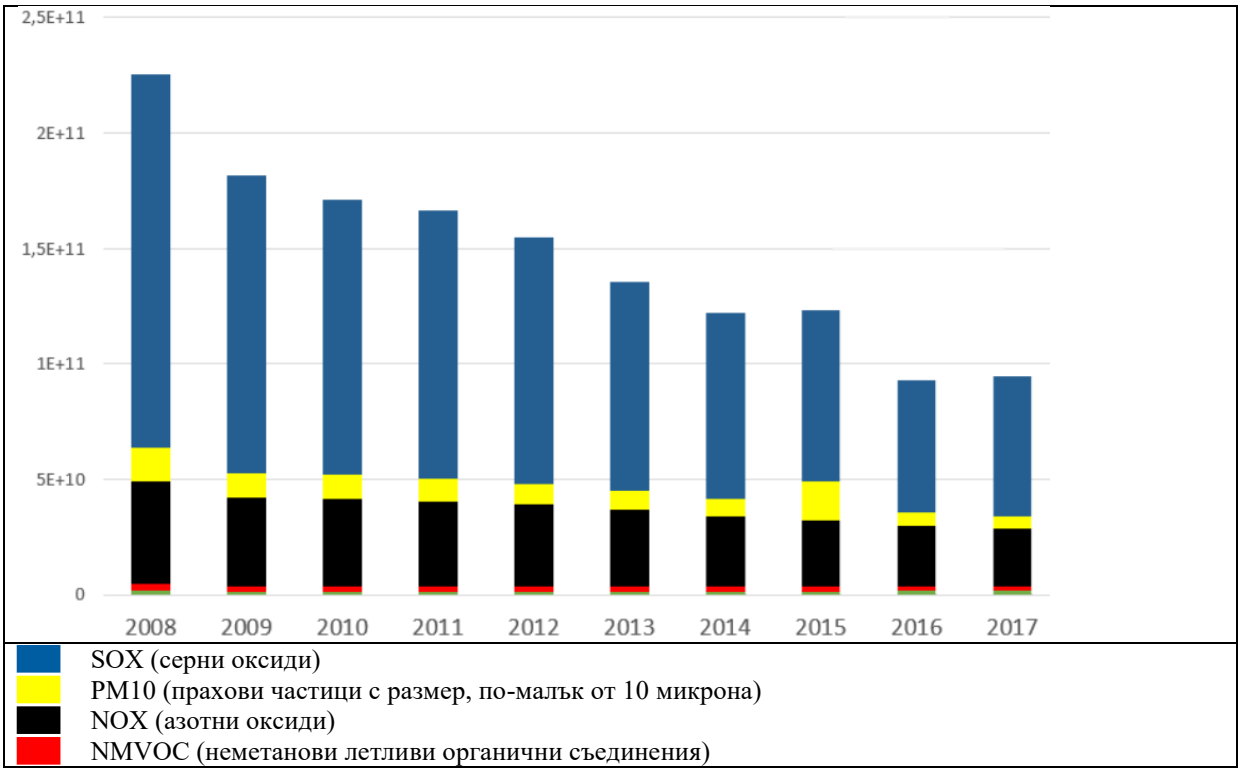
Ефективност

Чрез установяване на основано на НДНТ издаване на разрешителни ДЕП е ефективна за намаляване на въздействието върху околната среда на секторите в своя обхват и за намаляване на нарушенията на конкуренцията в ЕС. Съвместният, приобщаващ, основан на доказателства процес на изготвяне на РДНДНТ и идентифициране на

[19] https://ec.europa.eu/environment/industry/stationary/ied/implementation.htm
[20] CIRCABC>environment>IED>Library>Questions answered by DG ENV
[21] https://www.energy-community.org/
[22] http://www.oecd.org/chemicalsafety/risk-management/best-available-techniques.htm
[23] Арабски, китайски и руски версии на заключенията за НДНТ са достъпни на https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/translation/index.html
[24] https://europa.eu/!hR34Qx

НДНТ, работи добре. Ето защо това е признато за модел на управление, основано на споделяне.

Изпълнението на ДЕП доведе до значително намаляване на емисиите на замърсители във въздуха (и свързаните с тях разходи за щети, както е показано на Фигура 3) и в по-малка степен във водата. Оскъдните данни показват също така намалени емисии в почвата от инсталациите, обхванати от ДЕП. За редица други аспекти, като принос към ефективността на ресурсите и кръговата икономика, както и за по-малко токсичен начин на производство, е много по-трудно да се направят някакви сериозни заключения. Все пак данните сочат, че ДЕП има положителен принос, макар и в значително по-малка степен.

Фигура 3 — Годишна стойност на щетите от емисии във въздуха от инсталации, обхванати от ДЕП, с разбивка по замърсители, изразена в евро[25]

ДЕП има ограничен принос към иновациите. Други аспекти, например публичният достъп до информация и достъпът до правосъдие, изглежда са се подобрили до известна степен, въпреки че може да се направи още много.

Ефективност

ДЕП до голяма степен е ефективен инструмент, чрез който се опростяват определени законодателни актове на ЕС. Общите ползи от изпълнението на заключенията за НДНТ

[25] Източник: Работен документ на службите на Комисията SWD (2020)181 final

значително надвишават разходите. Няма част от ДЕП, в която разходите да са идентифицирани като непропорционални, нито пък има идентифицирани ненужни административни разходи. Въздействията върху конкурентоспособността на ЕС са смесени, но няма налични доказателства, че те са значителни.

Относимост

Всички различни групи заинтересовани страни смятат, че ДЕП остава подходяща за нуждите, проблемите и актуалните въпроси на ЕС. Чрез разпоредбите на директивата могат да се дадат отговори на нови или възникващи екологични проблеми, въпреки че съществуват ограничения за това поради естеството и продължителността на процесите на преглед на РДНДНТ.

Съгласуваност

ДЕП притежава висока степен на вътрешна съгласуваност. Съществуват обаче предизвикателства при тълкуването във връзка с различни аспекти, илюстрирани от броя на запитванията, получени от Комисията. В тях не се посочват съществени противоречия или несъответствия, но някои от аспектите могат да бъдат изяснени допълнително. ДЕП до голяма степен е съгласувана с другите политики на ЕС и подкрепя, поне до известна степен, тяхното изпълнение. Съществува обаче възможност за по-голям принос в някои области, като например политиката за водите.

Добавена стойност за ЕС

ДЕП осигурява значителна добавена стойност за ЕС, тъй като генерира редица важни ползи. Действията на ЕС гарантират по-последователен подход при приемането на екологично ефективни стандарти за промишлени емисии и тяхното наблюдение и прилагане със сравнително ограничени отклонения между отделните държави членки. Самият процес на СДНДНТ не може да бъде възпроизведен от отделни действия на държавите членки със сходни въздействия. Липсата на действия от страна на ЕС би довела до по-малко взискателни екологични стандарти, и то в много от държавите членки. Резултатът би бил по-високо общо ниво на емисии и въздействия върху здравето и околната среда. Освен това продължаването на първоначалната ситуация на непоследователни екологични изисквания би запазило и евентуално задълбочило нарушенията на вътрешния пазар на ЕС, т.е. чрез облагодетелстване на инсталации, от които не се изисква да инвестират в екологично ефективни техники. Системата за НДНТ, заложена в ДЕП, доведе в световен мащаб до определени действия в трети страни и беше включена в редица многостранни споразумения за околната среда. Принципите на субсидиарност и пропорционалност са добре отразени в ДЕП, като отговорностите на държавите членки и на ЕС и взаимодействията между тях показват добри резултати.

6 Заключения

След първия доклад за изпълнение, публикуван през 2017 г., в настоящия доклад се съдържа вторият преглед на Комисията за състоянието на изпълнението на ДЕП. Комисията прави редица заключения въз основа на данните, докладвани от държавите членки за периода 2013—2018 г., които до голяма степен съвпадат със заключенията от оценката на ДЕП за 2020 г.:

- няколко ограничени във времето разпоредби на ДЕП за предоставяне на дерогации на ГГИ са приключили (членове 32 и 34) или наближават своята крайна дата (членове 33 и 35). Тъй като ГГИ са основен източник на емисии, особено във въздуха, Комисията систематично наблюдава положението след крайната дата на тези дерогации, за да провери съответствието на въпросните ГГИ с приложимите НДЕ.

- Все още се срещат трудности при изпълнението на директивата, например свързани с представянето на доклади за базовото състояние. Комисията предоставя подкрепа на компетентните органи на държавите членки в продължение на няколко години: подобни трудности подчертават необходимостта от непрекъсната подкрепа и комуникация.

- Въпреки че документация за разрешителните е достъпна за обществеността в голям брой държави членки, все още има място за подобрения, включително по отношение на технически въпроси (достъпност онлайн, формат/яснота и език на документите), лекота на намиране на документи (особено когато не се обработват на национално ниво), наличие на доклади за посещения на място и данни от мониторинг. Това също е аспект, който се проучва в текущото преразглеждане на ДЕП.

- С новата система за докладване в Регистъра на ЕС наистина беше опростено докладването и беше подобрена неговата пълнота и последователност. В резултат на извършената оценка обаче ще трябва да бъдат разгледани редица въпроси при докладването, например информация за разрешителни, актуализации на разрешителни, дерогации.

През следващите години Комисията ще продължи да подобрява качеството на докладването и да постига напредък в различни работни направления: непрекъсната подкрепа за изпълнението на ДЕП и оценката на съответствието.

Комисията ще анализира допълнително идентифицираните случаи на значително неизпълнение на разпоредбите на ДЕП. Ако Комисията заключи, че това е резултат от системни нарушения на разпоредбите на ДЕП, тя ще предприеме подходящи правоприлагащи действия.

И накрая, Комисията се ангажира да преразгледа ДЕП, така че тя да се превърне в ключов правен инструмент, съпътстващ трансформацията на промишлеността на ЕС, което е необходимо на ЕС, за да постигне целите си съгласно Европейския зелен пакт.